

Metody komputerowe - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metody komputerowe
Kod przedmiotu	Met.komp.DDB_pNadGenWZCP6
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Budownictwo / Konstrukcje budowlane i inżynierskie
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra inżyniera
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	1
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr inż. Arkadiusz Denisiewicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Laboratorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest poznanie zaawansowanych metod komputerowych opartych na metodzie elementów skończonych, które znajdują zastosowanie w rozwiązywaniu zagadnień występujących w budownictwie.

Wymagania wstępne

Matematyka. Metody obliczeniowe. Wytrzymałość materiałów. Mechanika budowli.

Zakres tematyczny

Wykład

Ekstremum funkcjonatu energii i równanie pracy wirtualnej dla problemów mechaniki. Własności aproksymacyjne metody elementów skończonych (MES) dla sformułowań słabych zagadnień brzegowych mechaniki – błąd aproksymacji, zagadnienie zbieżności i metody adaptacyjne MES. Analiza numeryczna płyt i powłok metodą elementów skończonych – dostosowane i niedostosowane elementy skończone. Numeryczne metody bezpośrednie i iteracyjne dla zagadnień własnych wyboczenia i dynamiki konstrukcji. Geometrycznie i fizycznie nieliniowe zagadnienia mechaniki. Linearyzacja problemów nieliniowych. Metoda Newtona-Raphsona i jej zastosowania do zagadnień geometrycznie nieliniowych oraz zagadnień sprężysto-plastycznych. Metoda różnic skończonych. Numeryczne metody całkowania równań ruchu. Stabilność warunkowa i bezwarunkowa metod całkowania w czasie.

Laboratorium

Ćwiczenia projektowe:

1. Analiza płyty metodą elementów skończonych.
2. Analiza tarczy w zakresie sprężysto-plastycznym metodą elementów skończonych.

Metody kształcenia

Wykład - wykład konwencjonalny,

Laboratorium - ćwiczenia w laboratorium komputerowym, praca indywidualna nad ćwiczeniami projektowymi i w grupie.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Nabywa podstawowe umiejętności stosowania metod komputerowych wykorzystywanych w praktyce inżynierskiej oraz obsługi zaawansowanych programów komputerowych do obliczeń inżynierskich MES (Abaqus).	K_U07	- projekt - sprawdzian z progami punktowymi	Laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Nabywa znajomość podstaw metody elementów skończonych i jej zastosowania w analizie prętów, belek i tarcz	• K_W01	• kolokwium	• Wykład
Potrafi myśleć i działać w sposób twórczy i przedsiębiorczy.	• K_K01	• Konwersacja w trakcie wykładów inicjowana przez prowadzącego; sprawdzenie kompetencji w trakcie wprowadzenia do zajęć.	• Wykład • Laboratorium
Nabywa podstawową wiedzę w zakresie rozumienia i stosowania zasad aproksymacji i modelowania MES dla układów o dowolnej geometrii; rozumienia i stosowania algorytmów MES dla zaawansowanych zagadnień mechaniki konstrukcji.	• K_W01	• kolokwium	• Wykład

Warunki zaliczenia

Wykład Zaliczenie na podstawie kolokwium z progami punktowymi:

56% - 65% pozytywnych odpowiedzi	dst
66% - 75%	dst plus
76% - 85%	db
86% - 93%	db+
94% - 100%	bdb.

Laboratorium

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich ćwiczeń projektowych (2 projekty) oraz z pisemnych sprawdzianów potwierdzających wiedzę i samodzielność wykonanych ćwiczeń według kryterium progów punktowych.

Zaliczenie przedmiotu:

Ocena jest średnią z ocen : $O = (W+L)/2$

Literatura podstawowa

1. Szmelter J., *Metody komputerowe w mechanice*. PWN, Warszawa 1980.
2. Zienkiewicz O.C., *Metoda elementów skończonych*. Arkady, Warszawa 1972.
3. Ciesielski R. et al., *Mechanika budowli: ujęcie komputerowe*, t. 2. Arkady, Warszawa 1992.
4. Borkowski A. et al., *Mechanika budowli: ujęcie komputerowe*, t. 3. Arkady, Warszawa 1995.
5. Rakowski G., Kacprzyk Z., *Metoda elementów skończonych w mechanice konstrukcji*. Wyd. Politechniki Warszawskiej. Warszawa 2005.
6. Łodygowski T., Kąkol W., *Metoda elementów skończonych*. Politechnika Poznańska. Poznań 1994.
7. Rajche J., Pryputniewicz S., Bryś G., *Projektowanie wspomagane komputerem. Cz. II: Metoda elementów skończonych*. Wyd. WSInż., Zielona Góra 1991.
8. Piecha J.R., *Programowanie w języku Fortran 90 i 95*. Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2000.
9. Dahlquist G., Björck A., *Numerical Methods in Scientific Computing*. vol. I, SIAM, Philadelphia 2008.
10. Sobieski W., *Edi 3.1 - zintegrowane środowisko programistyczne dla programujących w języku Fortran*. Olsztyn 2008. (darmowy program do ściągnięcia pod zakładką Projekty na stronie <http://www.uwm.edu.pl/edu/sobieski/>)

Literatura uzupełniająca

1. Findeisen W., Szymanowski J., Wierzbicki A., *Teoria i metody obliczeniowe optymalizacji*. PWN, Warszawa 1980.
2. Kleiber M. (red.), *Komputerowe metody mechaniki ciał stałych*. PWN, Warszawa 1995.
3. Kuczman M., *Podstawy mechaniki konstrukcji z pamięcią kształtu. Modelowanie i numeryka*. Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2010.
4. Oden J.T., Carey G. F., *Finite Elements: Special Problems in Solid Mechanics*. The Texas Finite Element Series, vol. V. Prentice-Hall Inc., Englewood Cliffs, New Jersey 1984.
5. Piechna J.R., *Programowanie w języku Fortran 90 i 95*. Politechnika Warszawska, Warszawa 2000.

6. Stein E. (eds.), *Adaptive Finite Elements in Linear and Nonlinear Solid and Structural Mechanics*. Springer, Wien 2005.
7. Wriggers P., *Nichtlineare Finite-Element-Methoden*. Springer, Berlin 2001.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr inż. Arkadiusz Denisiwicz (ostatnia modyfikacja: 23-04-2019 21:34)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ